

at anbefale eller at fraraade et Udvalg. En særlig Anledning til at tage Ordet fik jeg forøvrigt ved de Bemærkninger, som det ærede 4de Kongevalgte Medlem (S. C. Jacobsen) knyttede til sin Udtalelse om et Udvalgs Nødvendighed, ifølge hvilke der ikke fra min Side hverken tidligere eller under Forhandlingerne skulde være fremskaffet tilstrækkelige Oplysninger. Der er ganske vist ikke fremskaffet de Oplysninger, som det ærede Medlem har ønsket, men jeg maa paa det Bestemteste hævde, at der ikke har været savnet nogen berettiget Oplysning. — Der er endeligt fremkommet en for mig ganske mærkværdig Udtalelse, nemlig den, at der var en konstateret Uoverensstemmelse tilstede imellem to Ministre. Denne Uoverensstemmelse er i alt Fald vedkommende tvende Ministre fuldstændigt ubekjendt. Vi staae indtil dette Øieblik i den Formening, at vi ere fuldstændigt enige om ethvert Punkt i det foreliggende Lovforslag, hvad jeg iøvrigt allerede tidligere har udtalt.

Madvig: Jeg har ikke sagt, at der var konstateret en Uoverensstemmelse, men jeg har sagt, at der var en uklar Opfattelse tilstede af, hvad begge Ministre meente, og hvorledes man skulde opfatte den Beroligelse med Hensyn til Lovforslagets Vedtagelse, som Finantsministeren forsøgte at give ved at henvise til Bevillingen paa Finantsløven. Man maatte efter min Opfattelse søge at komme til Klarhed om, hvad man fra Regjeringens Side væsentligt lægger ind i den omtalte Bevilling paa Finantsløven. Jeg har altsaa slet ikke sagt Noget, der kunde krænke Ministeren, men jeg har kun henviist til Noget, som jeg finder, at det er af Vigtighed for Thinget, at det kommer paa det Reene med. Jeg ønsker, at Spørgsmaalet om et Udvalgs Nedsættelse ikke maa blive forqvælet ved Bihensyn, og hvad jeg næsten vilde kalde Rævl om Ting, der ere foresaldne under Discussionen, men at man kun vil see hen til, hvad der paa den lempeligste og bedste Maade kan bringe denne Sag gennem 2den Behandling i virkelig Ooverensstemmelse med Thingets Fleertals Ønske og Mening, og jeg troer, at det vil være godt, at man ikke udelukker en Vej, der kan lede til Forsoning af de forskjel-

lige Meninger, og at man ikke uden Videre gjør Sagen til Gjenstand for en fornyet Kamp paa det Allerhøieste, en Kamp, hvorved der da let kan komme ligesaa megen Misforstaaelse og Forvirring tilstede i Henseende til Ansuelserne, som der tildeels synes at have været tilstede ved denne Sags første Behandling, maaskee ligesaa vel fra min Side som fra mine Modstanderes Side. Jeg troer, at en saadan Forsoning kan fremmes ved at nedsætte et Udvalg, og jeg haaber derfor, at ogsaa de, der ere meget ivrige for Lovforslaget, dog ville give denne Betragtning noget Rum.

Da Ingen yderligere begjærede at høre sig, sluttedes Forhandlingen om dette Spørgsmaal, og Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer fattedes under Afstemning og forkastedes med 28 Stemmer mod 20.

Lovforslaget gik saaledes umiddelbart til 2den Behandling.

Man gik dernæst til den anden og sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Havn ved Esbjerg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2549 —50.)

Krieger: Jeg anseer det for temmelig ugjærligt nu i dette Øieblik at ville prøve paa at føre nogen virkelig Forhandling om Lovforslaget, saaledes som det foreligger, idet Grundlaget for samme jo maa søges i Documenter og Actstykker, der, idetmindste saavidt jeg veed, ikke hidtil have været Landstinget tilgængelige. Jeg vil derfor blot sige, at jeg forudsætter — og netop i denne Forudsætning tog jeg ikke Deel i den nærmest foregaaende Forhandling, idet jeg betragtede det forsaavidt som mindre vigtigt, om der af Thinget blev nedsat et Udvalg eller ikke —, at der under alle Omstændigheder mellem 1ste og 2den Behandling af disse to albeles uadskillige Lovforslag vil blive givet Thingets Medlemmer Leilighed til at gjøre sig bekjendte med de forskellige Oplysninger, som paa mange Maader ligge bagved saavel flere Punkter i det foregaaende Lovfor-